наредили на другарчета; сами какъ ще отидемъ въ бой, ако се отвори бой? Зеръ могарето ще можемъ дъ дърпа и да върви сабѣ? Сами какъ можем да стоим заптено съ гръди срѣщу непримѣтель, когато ще се бием? Що за що се сѣтѣ чешмини ударъ?" — „Не е чаша, мори момо, и рекоха левчи, нова коеш ни говориш за могарето и за заптера, они и нѣ са за шумва; ако могарето не чини за пушка и за сабѣ, то ще чини за тревѣчъ — да квири на тревѣ, за да се збира войската, кога се разпръсне по ридове и долове, а чин заптето ще служи за подбрия, съ неговата бързина, за да разрасѣ хабер по всички войска. Що, момо, какъ ще кажеш на нова шпорѣ?" Нема нищо да кажа, чешмини ударъ, рекоа момчето, намерила е пакъ, харно ни промислила ума, и за двамъ си по-умни и по-добри очи сгреи, да нова Господ и направи ударъ. Паметно и ар писали гостина глава, ама не сами умна колко небѣ."